

удосконалення механізму гарантування прав і свобод людини в Україні.

Список використаних джерел:

1. Гранин А. Ф. Гарантии социалистической законности в деятельности ОВД: [науч.-популяр. изд.] / А. Ф. Гранин. – К. : КВШ МВД СССР, 1982. – 80 с.
2. Червонюк В. И. Теория государства и права : [учебник] / В. И. Червонюк. – М. : ИНФРА-М, 2006. – 704 с.
3. Бигич О. Праворозуміння (соціологічний підхід) / О. Бигич // Міжнародна поліцейська енциклопедія: У 10 т. / [відп. ред. Ю. І. Римаренко, Я. Ю. Кондратьєв, В. Я. Тацій, Ю. С. Шемшученко]. – Т. 1. – К. : Концерн «Видавничий Дім «Ін Юре», 2003. – С. 844.
4. Музика І. В. Праворозуміння: основні сучасні типи та підходи / І. В. Музика // Правова держава. – Вип. 18. – К. : Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, 2007. – С. 109-118.
5. Гойман В. Праворозуміння / В. Гойман // Міжнародна поліцейська енциклопедія: У 10 т. / [відп. ред. Ю. І. Римаренко, Я. Ю. Кондратьєв, В. Я. Тацій, Ю. С. Шемшученко]. – Т. 1. – К. : Концерн «Видавничий Дім «Ін Юре», 2003. – С. 845.

**Старший науковий співробітник,
докторант відділу аспірантури і
докторантури Національної
академії СБ України, кандидат
юридичних наук
Студент Навчально-наукового
інституту інформаційної безпеки
Національної академії СБ України**

Благодарний Андрій Миколайович, Шкуратенюк Олександр Вікторович УДОСКОНАЛЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНО-ЮРИСДИКЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ НА СТАДІЇ ПОРУШЕННЯ СПРАВИ ПРО АДМІНІСТРАТИВНИЙ ПРОСТУПОК

З огляду на розбудову в Україні правової держави та громадянського суспільства актуалізуються питання нормативного регулювання адміністративно-юрисдикційної діяльності органів державної влади, зокрема діяльності посадових осіб правоохоронних органів.

Питання правового регулювання діяльності посадових осіб правоохоронних органів щодо провадження в справах про адміністративні проступки порушували такі науковці, як Ю.П. Битяк, І.П. Голосніченко, С.М. Гусаров, Р.А. Калюжний, В.К. Колпаков, А.Т. Комзюк, В.В. Макаренко, М.І. Мельник, О.В. Терещук та інші. Але, хоча зазначене провадження є одним із найбільш врегульованих видів адміністративно-юрисдикційних проваджень, під час його здійснення виникають певні теоретичні та практичні питання щодо складання протоколів про адміністративні правопорушення, а також застосування заходів забезпечення провадження в справах про адміністративні правопорушення.

Починаючи розгляд проблемних питань провадження в справах про адміністративні правопорушення, слід зазначити, що адміністративно-процесуальне законодавство не має спеціальної норми, в якій в концентрованому вигляді були б відображені приводи та підстави порушення справи про адміністративний проступок. Найчастіше приводами до порушення адміністративної справи виступають:

- заяви або повідомлення підприємств, установ, організацій, посадових осіб, представників влади, громадськості, громадян (свідків, потерпілих, інших зацікавлених осіб);
 - повідомлення, опубліковані в пресі та інших засобах масової інформації;
 - безпосереднє виявлення ознак правопорушення уповноваженою особою [1, с. 348; 2, с. 230].
- Досліджуючи такий привід порушення справи про адміністративний проступок, як заяву або повідомлення фізичних або юридичних осіб, слід зазначити, що КУпАП не містить норми, яка б

зобов'язувала компетентний орган прийняти заяву чи повідомлення про вчинений адміністративний проступок.

Практика діяльності правоохоронних органів знає випадки, коли повідомлення і заяви не приймалися посадовими особами органів адміністративної юрисдикції [3, с. 93]. Тому вважаємо, що до КУпАП слід внести зміни, які б закріпили обов'язок уповноваженої особи органу адміністративної юрисдикції або особи, уповноваженої складати протокол про адміністративне правопорушення, прийняти заяву або повідомлення про адміністративне правопорушення.

Вчені-адміністративісти зазначають, що чинним законодавством не врегульований порядок призначення експертизи; у КУпАП відсутня норма, яка б визначала термін “висновок експерта”; невідоме найменування і форма документу про доручення проведення експертизи: лист чи постанова органу (посадової особи); не встановлений порядок оплати винагороди особі, яка провадить експертизу; не визначені також випадки обов'язкового призначення експертизи і цілий ряд інших питань, які вирішуються на практиці неоднозначно [4, с. 90]. Враховуючи викладене, вважаємо за доцільне закріпити в КУпАП порядок проведення експертизи подібний до порядку проведення експертизи, передбаченому кримінально-процесуальним законодавством.

Слід зазначити, що КУпАП не передбачає терміну, протягом якого після вчинення адміністративного проступку складається протокол про адміністративне правопорушення – основний документ, що фіксує факт порушення адміністративної справи. Такий стан речей, звісно, не узгоджується з короткочасним терміном притягнення до адміністративної відповідальності.

На думку багатьох юристів, протокол повинен бути складений безпосередньо після збору доказів факту вчинення адміністративного правопорушення [3, с. 110]. Зволікання із складанням протоколу можуть призвести до того, що буде важко зібрати докази у справі.

Продовжуючи розгляд питань провадження в справах про адміністративні правопорушення, варто зазначити, що КУпАП недостатньо категорично вимагає від уповноваженої посадової особи складання протоколу у випадку виявлення ознак адміністративного проступку, його положення свідчать скоріше про право, а не про обов'язок уповноваженої посадової особи складати протокол про адміністративне правопорушення [5, с. 69].

Вважаємо, що у КУпАП слід закріпити норму, яка б передбачала саме обов'язок посадової особи складати протокол про адміністративне правопорушення у випадку виявлення ознак адміністративного проступку.

Підсумовуючи викладене, слід зазначити, що правове регулювання адміністративно-юрисдикційної діяльності правоохоронних органів, зокрема, провадження в справах про адміністративні правопорушення потребує подальшого вивчення та вдосконалення. Насамперед, слід більш чітко регламентувати порядок виклику та опитування свідків правопорушення, порядок проведення експертизи, а також закріпити у КУпАП обов'язок уповноважених посадових осіб складати протоколи про адміністративні правопорушення.

Список використаних джерел:

1. Колпаков В.К. Адміністративне право України: Підручник. – К.: Юрінком Інтер, 2001. – 752 с.
2. Васильев А.С. Административное право Украины (общая часть): Учебное пособие. – Харьков: Одиссей, 2001. – 288 с.
3. Благодарний А.М. Адміністративна відповідальність за порушення законодавства про державну таємницю: Монографія. – К.: Вид-во НА СБ України, 2008. – 180 с.
4. Ващенко С.В., Поліщук В.Г. Адміністративна відповідальність: Навчальний посібник. – Запоріжжя: Юридичний інститут МВС України, 2001. – 142 с.
5. Благодарний А.М. Деякі проблеми нового антикорупційного законодавства України // Бюлетень Міністерства юстиції України. – 2009. – № 12. – С. 66–71.

**Докторант Національної академії
СБ України, к.ю.н.
Ватраль Антоніна Володимирівна**